

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/44/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122314739
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2022:6122314739.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01, Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpeného ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01, Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05, Bratislava, IČO: 31 595 545, právne zastúpenému JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02, Bratislava, IČO: 37 928 422, v konaní o zaplatenie 762,96 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je žalobcovi povinný zaplatiť 404,60 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 31.1.2022 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamieťa.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobou podanou v upomínacom konaní na Okresný súd Banská Bystrica 10.5.2022 a následne po odpore žalovaného postúpenou na Okresný súd Martin, sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 762,96 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 31.1.2022 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobca žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že dňa 30.6.2021 došlo v Martine k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky A. B. C.: D., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola spoločnosť PANACEA, s.r.o., IČO: 36 374 512, so sídlom: Prielohy 693/3, 010 07 Žilina (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla E. F., EČV: G., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného.

Žalovaný uvedenú poistnú udalosť eviduje pod č. 8810729529. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 73/2021 zo dňa 15.7.2021, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky H. X I., EČV: D. za nájomné vo výške 41,67 € bez DPH denne a za jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 25 € bez DPH. V zmysle Protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 73/2021 bolo náhradné vozidlo dané do užívania poškodenému dňa 15.7.2021. Nájom náhradného vozidla trval od 15.7.2021 do 10.8.2021 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do ukončenia opravy a doručenia

krycieho listu, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia vykonávania svojej zárobkovej činnosti.

Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 1092021 zo dňa 16.8.2021, splatnú dňa 31.8.2021 na sumu 1.150,09 € bez DPH za dobu užívania náhradného vozidla od 15.7.2021 do 10.8.2021, t.j. 27 dní. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, na ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovaného. Vynaložením predmetných nákladov na nájom náhradného vozidla poškodenému vzniká voči žalovanému nárok na ich náhradu.

Poškodený dňa 16.8.2021 odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla vo výške 1.150,09 € bez DPH spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z faktúry č. 1092021 v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.8.2021 vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 1.150,09 € bez DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému.

Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným, listom zo dňa 16.8.2021.

Žalovaný listom zo dňa 14.1.2022 oznámil žalobcovi, že dňa 13.1.2022 ukončil šetrenie poistnej udalosti a že poistné plnenie predstavuje suma 387,13 €. Žalovaný uviedol, že náklady na zapožičanie vozidla boli priznané do 2.8.2021, t.j. jeden pracovný deň po vystavení faktúry za opravu vozidla a že po tomto dátume poškodenému nevzniká nárok na preplatenie náhradného vozidla. Okrem toho žalovaný krátil poistné plnenie o odpočet prevádzkových nákladov poškodeného vozidla počas nájmu vo výške 515,52 €. Dňa 17.1.2022 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za nájom náhradného motorového vozidla poškodeným vo výške 387,13 €. Žalovaný tak svojvoľne a bezdôvodne na základe individuálnych výpočtov zamestnanca, či likvidátora žalovaného, krátil poistné plnenie, a teda konal v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami.

Vzhľadom k tomu, že žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávkou žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovaného, je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 762,96 € predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vo výške 1.150,09 € a poskytnutým poistným plnením vo výške 387,13 €. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila i súdna prax, v zmysle ktorej skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním, nespôsobuje rozpor s ust. § 524 Obč. zákonníka, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je práve žalovaný, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky ani podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. Išlo o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie samotného nároku na náhradu škody, ktorý bol postúpený. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený tak v rámci jedného dokumentu

súčasne uhradil predmetnú faktúru za nájom, čím došlo k vzniku škody a zároveň postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k reálnemu úbytku v majetkovej sfére žalobcu (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.3.2020, sp. zn. 8Co/24/2020-133, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.1.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.7.2019 sp. zn. 14Cob/55/2019, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.9.2019 sp. zn. 13Cob/49/2019 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.5.2019 sp. zn. 9Co/300/2018).

K postupovanej pohľadávke žalobca uvádza, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej poistencom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Ujma poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom, alebo prostriedkami hromadnej dopravy a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla po celkovú dobu od 15.7.2021 do 10.8.2021, t.j. do ukončenia opravy a doručenia krycieho listu poisťovňou, bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok, oprávnenému (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/85/2015).

Dojednané nájomné vo výške 1.150,09 € bez DPH, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu (napr. rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.9.2019, sp. zn.: 11Co/187/2019); boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas doby, keď sa po nevyhnutnú dobu nachádzalo v autoservise. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku (napr. rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 6.6.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 5.5.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn.: 13Cob/116/2018).

S poukazom na vyššie uvedené sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia vo výške 762,96 € žalobcovi ako postupníkovi, a to ku dňu 31.1.2022, nakoľko bol povinný poskytnúť poistné plnenie žalobcovi do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, t.j. po 13.1.2022.

Pre prípad vzniku pochybností ohľadom nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania poukazujeme na právny názor a závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020-33 zo dňa 14.10.2021, ktorým bol zrušený Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018. Ústavný súd SR sa v odôvodnení predmetného nálezu zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Právny názor dovolacieho súdu o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až dorúčením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a že žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, vyhodnotil Ústavný súd SR ako neakceptovateľný. Tým zároveň zaujal zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezmi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020.

K žalobe žalobca pripojil listinné dôkazy a to zmluvu o nájme č. 73/2021 zo dňa 15.7.2021 medzi žalobcom a nájomcom PANACEA, s.r.o., so sídlom v Žiline, IČO: 36 374 512 zo dňa 15.7.2021, protokol o prenájme náhradného vozidla k tejto zmluve, čestné prehlásenie spoločnosti PANACEA, s.r.o., potvrdenie o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu zo dňa 10.8.2021, faktúru č. 1092021 vystavenú žalobcom nájomcovi PANACEA, s.r.o., so sídlom v Žiline, zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 16.8.2021 medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou PANACEA, s.r.o., list obchodnej spoločnosti PANACEA, s.r.o. zo dňa 16.8.2021 nazvaný Oznámenie o postúpení pohľadávky, list žalobcu adresovaný žalovanému zo dňa 16.8.2021 Vec uplatnenia náhrady škody z postúpenej pohľadávky, list žalovanej poisťovne zo dňa 14.1.2022 nazvaný Oznámenie o poistnom plnení, výpočet výšky poistného plnenia a detail pohybu na účte žalobcu zo dňa 17.1.2022.

Žalovaný sa k žalobe prvýkrát vyjadril v odpore voči platobnému rozkazu zo dňa 10.6.2022, ktorým súd v upomínacom konaní najskôr rozhodol. Tvrdil, že žalobca odôvodnil svoj uplatňovaný nárok skutočnosťou, že dňa 30.6.2021 došlo v Martine k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky A. B. C.: D., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola spoločnosť PANACEA, s.r.o., IČO: 36374512, so sídlom: Prielohy 693/3, 010 07 Žilina. K vzniku spôsobenej škody malo dôjsť prevádzkou motorového vozidla E. F., EČV: G., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 73/2021 zo dňa 15.7.2021, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky H. X I., EČV: D. v čase od 15.7.2021 do 10.8.2021. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 1092021 zo dňa 16.8.2021, splatnú dňa 31.8.2021 na sumu 1.150,09 € bez DPH za dobu užívania náhradného vozidla od 15.7.2021 do 10.8.2021, t.j. 27 dní, vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Poškodený mal zároveň dňa 16.8.2021 postúpiť pohľadávku z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla na žalobcu, a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.8.2021. Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 14.1.2022 zaslaného žalobcovi jasne vyplýva, že došlo k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poistnej udalosti. Žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného vozidla vo výške 387,13 €.

Žalovaný si v prvom rade k samotnému nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla uviedol, že žalobca neuvádza, o aké zákonné ustanovenia opiera svoj nárok, teda ho nijakým spôsobom nekonkretizuje. V tejto súvislosti uviedol, že tento nárok nevyplýva zo zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“) ani zo Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“). Žalovaný mal za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného.

Zároveň žalovaný mal za to, že žalobca nie je vo vedenom konaní aktívne vecne legitimovaný. Z uvádzaného skutkového stavu (ktorý vychádza a súčasne potvrdzujú aj dôkazy predkladané žalobcom) vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené preukazuje žalobcom predložená faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený a nie žalovaný.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj na znenie ust. § 524 Obč. zákonníka vyplýva, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť Zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom

k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s vyššie citovaným zákonným ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka.

K úhrade faktúry pritom v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v žalobcom predloženej Zmluve o postúpení pohľadávky. Vychádzajúc zo žalobcom predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávky totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (v zmysle vyššie uvedeného podľa jeho názoru neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalovanému pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom konaní.

Žalovaný pritom poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo/20/2007 zo dňa 29.1.2008 a uviedol, že s poukazom na vyššie uvádzanú argumentáciu v tomto rozhodnutí považuje žalovaný právny úkon postúpenia neexistujúceho predmetu – neexistujúcej pohľadávky na žalobcu za absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Obč. zákonníka. Navyše mal za to, že zmluvu o postúpení pohľadávky podpisovala za poškodeného neoprávnená osoba a poukázal tiež na to, že zmluva o nájme dopravného prostriedku vyžaduje písomnú formu.

Ďalej tvrdil, že žalobca zároveň žiadnym spôsobom nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. V čestnom prehlásení poškodeného zo dňa 16.8.2021 síce poškodený uviedol, že mal od žalobcu zapožičané náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise až do doručenia krycieho listu poisťovňou a nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo, a prenájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia podnikateľskej činnosti, avšak tento dôvod nebol žiadnym spôsobom bližšie špecifikovaný (nehovoriac už o jeho preukázaní), preto ho považuje za zjavne účelový. Žalovaný mal za to, že žalobca v tejto otázke absolútne neuniesol dôkazné bremeno. Zároveň mal za to, že moment doručenia krycieho listu autoservisu (na ktorý sa poškodený odvoláva vo svojom čestnom prehlásení) je absolútne irelevantný a účelový, keďže autoservis nie je žiadnym spôsobom oprávnený zadržiavať už opravené motorové vozidlo poškodeného (ako predmet jeho vlastníckeho práva), resp. podmieňovať jeho vydanie poškodenému dorúčením krycieho listu poisťovne (napokon aj faktúra vystavená autoservisom má lehotu splatnosti).

Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti poskytnutého plnenia žalovaným sa žalovaný odvoláva na odôvodnenie v Oznámení o poistnom plnení, v zmysle ktorého boli priznané náklady na prenájom náhradného vozidla do 2.8.2021, t.j. jeden pracovný deň po vystavení faktúry za opravu motorového vozidla poškodeného. S poukazom na uvedené má za to, že prenájom náhradného vozidla po reálnej oprave poškodeného motorového vozidla poškodeného bol zjavne neúčelný.

Žalobca zároveň od uplatňovaného nároku za prenájom náhradného motorového vozidla neodráta prevádzkové náklady vo výške 515,52 €, ktoré by poškodený inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, ak by poškodené nebolo. V danej súvislosti žalovaný poukázal na konštantnú judikatúru (napr. R7/1992), v zmysle ktorej je nevyhnutné od vynaložených nákladov na vypožičanie osobného motorového vozidla odpočítať náklady, ktoré by poškodený inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, ktoré nemohol používať v dôsledku poškodenia.

Žalovaný zároveň mal za to, že žalobcom uplatnený nárok je nedôvodný aj v časti uplatňovaných úrokov z omeškania. Žalovaný mal za to, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona o PZP, je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v ustanovení § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona o PZP, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote troch mesiacov

poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Žalovaný pritom v lehote troch mesiacov ukončil prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie, oznámil a vyplatil výšku poistného plnenia, a k neposkytnutej časti uplatňovaného nároku poskytol vysvetlenie jeho dôvodov. V zmysle uvedeného, tak povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody.

Keďže žalovaný považoval uplatnené nároky žalobcu za nepreukázané, žiadal žalobu zamietnuť.

K odporu žalovaný pripojil faktúru č. 52100520 vystavenú servisom AUTO BECCHI, s.r.o., so sídlom v Žiline poškodenému na sumu 1.959,65 €, výpočet prenájmu náhradného motorového vozidla.

K odporu sa vyjadril žalobca replikou datovanou z 28.6.2022, ktorou súčasne navrhol, aby konanie pokračovalo na miestne príslušnom súde.

V tomto podaní žalobca uviedol, že odpor podaný žalovaným považuje za nedôvodný a neopodstatnený a obrana žalovaného nemá oporu v skutkovom ani v právnom stave. V súvislosti s námietkou nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu poukazuje na skutočnosti ohľadom danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, uvedené v podanom návrhu na vydanie platobného rozkazu.

Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, v zmysle ktorého žalobcom uplatnený nárok nevyplýva zo zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“), ani z Občianskeho zákonníka, toto je v celom rozsahu nepravdivé. Nároky, ktoré sú hradené z povinného zmluvného poistenia sú vymedzené v ustanovení § 4 ods. 2 zákona o PZP. Nárok na náhradu peňažnej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia sa opiera o ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP.

Podmienky vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla upravujú príslušné ustanovenia OZ. Okruh podmienok vzniku nároku na náhradu škody sa v realite odlišuje podľa toho, či podľa skutkových okolností dopravnej nehody bude za túto zodpovedať prevádzateľ vozidla podľa ustanovenia § 427 Obč. zákonníka, alebo vodič vozidla podľa ustanovenia § 420 Obč. zákonníka. Z dikcie ustanovenia § 4 ods. 1 o PZP vyplýva, že okruh subjektov je určený univerzálne tak, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každú osobu za predpokladu, že je daná jej zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa konkrétnej situácie sa teda zmluvné poistenie môže vzťahovať na osoby, ktoré za škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 427 Obč. zákonníka (t. j. objektívna zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla), ale aj na osoby, ktoré za predmetnú škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 420 Obč. zákonníka (t. j. subjektívna zodpovednosť vodiča vozidla založená na princípe zavinenia).

S poukazom na ust. § 15 ods. 1 Zákona o povinnom zmluvnom poistení a vzhľadom na ust. § 442 ods. 1 Obč. zákonníka je podľa názoru žalobcu daná pasívna vecná legitímácia na strane žalovaného. Žalobca ďalej uviedol, že pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je podľa nášho názoru rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinennej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Zároveň pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Žalobca poukázal na skutočnosť, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený

na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania.

Žalovaný vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Predmetné krátenie poistného plnenia odôvodnené vlastným určením doby trvania nájmu predstavuje z pohľadu žalobcu neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného, pričom žalobca mal za to, že takýto postup nemožno akceptovať. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn.: 13Cob/116/2018 a zo dňa 25.07.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019.

Žalovaný spolu s odporom predložil faktúru vystavenú autoservisom Auto Becchi, s.r.o. zo dňa 30.7.2021. Z predloženej faktúry za opravu vozidla síce vyplýva doba skončenia prác na vozidle dňa 30.7.2021, avšak vzhľadom na odplatný charakter tohto záväzkového vzťahu je oprava v širšom slova zmysle ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Dĺžka prenájmu náhradného vozidla v predmetnej veci tak bola v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poistnej udalosti a vydaním krycieho listu zo strany žalovaného. Žalovaný si podľa názoru žalobcu svojvoľne určil dobu trvania nájmu práve do 2.8.2021, pričom žalobca mal za to, že takýto postup nemožno akceptovať.

Až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde do sféry vplyvu poškodeného, resp. autoservisu je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodený ešte nemá okamžitú možnosť vrátiť náhradné vozidlo. Po pripísaní plnenia na účet autoservisu, tento informoval poškodeného o možnosti prevzatia opraveného vozidla a až potom bola reparovaná možnosť užívania predmetu vlastníctva.

Z judikatúry vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca či likvidátora žalovaného o možnej dobe trvania opravy poškodeného vozidla (k uvedenému žalobca poukázal na Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 04.04.2013, sp. zn. 27Cb/260/2011). Poškodený v danom prípade nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvanie v autoservise. Bezodkladne po tom, ako bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, si toto aj vyzdvihol a náhradné vozidlo vrátil hneď, ako mu bolo opravené vozidlo vydané autoservisom.

Argumentácia žalovaného je irelevantná, a to s poukazom na skutočnosť, že v prípade vykonávania opráv motorových vozidiel v dôsledku poistných udalostí je zo strany autoservisov bežne uplatňované zádržné právo k opravovanému motorovému vozidlu, a to celkom v súlade so zákonom, a to až do momentu zaplatenia fakturovanej ceny opravy poškodeného motorového vozidla, resp. poskytnutia poistného plnenia poisťovňou alebo krycieho listu zo strany poisťovne. Až následne teda klasicky dochádza k vydaniu opraveného motorového vozidla poškodenému. Poškodený žiadnym spôsobom neprispel k navýšeniu nákladov zapožičania náhradného motorového vozidla a nie je možné od neho spravodlivo požadovať, aby ako účastník škodovej udalosti, ktorú nezavinil, disponoval dostatočnou hotovosťou (finančnými prostriedkami) na vyplatenie nákladov opravy autoservisu len za účelom, aby skrátil dobu zapožičania náhradného motorového vozidla.

V danej veci je relevantné, že poškodené vozidlo sa po celé obdobie v čase od 15.7.2021 do 10.8.2021, t.j. 27 dní, nachádzalo v autoservise, čo vyplýva z čestného prehlásenia poškodeného, ako aj z predloženého potvrdenia autoservisu, pričom prenájom náhradného vozidla v tomto období bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil a nemohol predvídať vznik nákladov spojených s touto škodovou udalosťou, na ktorých pokrytie bol oprávnený a nútený použiť až plnenie poskytnuté zo strany žalovaného. Okrem toho žalobca predložil súdu výpis z elektronického

systému žalovaného, z ktorého vyplýva, že na základe požiadavky zo dňa 30.7.2021 autoservis vložil faktúru za opravu vozidla do predmetného systému dňa 2.8.2021. Už v tento deň mohol žalovaný vystaviť krycí list a zaslať ho autoservisu, v dôsledku čoho by poškodený získal späť svoje vozidlo a ukončil by nájomný vzťah so žalobcom. Pokiaľ žalovaný napriek tomu vystavil krycí list autoservisu a uhradil tak náklady na opravu až dňa 10.8.2021, ako to vyplýva zo systému žalovaného, ako aj z predloženého potvrdenia autoservisu, táto skutočnosť nemôže byť na ťarchu poškodeného, resp. žalobcu.

Náhrada nákladov spojených s nájmom motorového vozidla je podľa názoru žalobcu súčasťou skutočnej škody, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou ako škodovou udalosťou. Súčasťou skutočnej škody sú taktiež náklady spojené s odstraňovaním, resp. zmiernením škodových dôsledkov na strane poškodeného. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, skutočná škoda bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, čím došlo k poškodeniu vozidla právneho predchodcu žalobcu. Keby nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, nedošlo by k nehode, a teda by nebolo nutné prenajať náhradné vozidlo a vynaložiť náklady v celkovej výške 1.150,09 EUR bez DPH.

Vo vzťahu k uvedenému žalobca poukázal na závery vyplývajúce z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo/48/2012 zo dňa 28.3.2013. S námietkami žalovaného ohľadom uplatneného nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania nie je možné súhlasiť. V tejto súvislosti odkázal na svoje tvrdenia v podanom návrhu na vydanie platobného rozkazu a poukázal na závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020-33 zo dňa 14.10.2021, ktorým bol zrušený Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018. V odôvodnení predmetného nálezu sa Ústavný súd SR zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne § 11 ods. 8 zákona o PZP, kde skonštatoval, že: „na priznanie úroku z omeškania sa vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poisťnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplate žiadnej náhrady skutočne došlo. Tým však zrejme nemá byť dotknutý rozsah poistného plnenia, ktorým je krytie nárokov poškodeného na náhradu škody spôsobenej prevádzkou dopravného prostriedku, ktorá pre plné štandardné odškodnenie na seba viaže aj povinnosť platenia úrokov z omeškania. Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by zákonodarca pri pohľadávkach vzniknutých z ublíženia na zdraví (oproti iným škodám) sledoval zvýhodnenie škodcu do takej miery, že by jeho omeškanie a s tým spojené úroky z omeškania sa viazali nie na výzvu na plnenie, ale na rozhodnutie súdu. Každý škodca by mohol logicky bez sankcie oddialiť riešenie škody „odkazom na súd“ a neprijateľnosť takejto konštrukcie umocňuje aj predstava, že „čím dlhší súdny proces, tým lepšie pre škodcu“. Trojmesačná zákonná lehota na vybavenie poistného plnenia a na to nadväzujúca 15-dňová lehota na plnenie podľa zákona o PZP má svoje opodstatnenie v záujme dôsledného vyšetrenia poisťnej udalosti, no nepredstavuje žiadnu liberáciu škodcu od platenia príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania; § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka) vzniknutej z ublíženia na zdraví. Výklad prijatý dovolacím súdom, ktorý v podstate vylučuje poskytnutie poistného plnenia, ktoré by zahŕňalo aj úroky z omeškania z náhrady škody, sa tak dostáva do ostrého konfliktu s racionálnym účelom právnej úpravy.“

Ústavný súd SR zároveň poukázal na obsah Smernice Európskeho parlamentu a rady č. 2009/103/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole, ktorú dovolací súd nezohľadnil a pri výklade ustanovení zákona o PZP nepostupoval v súlade s právom Európskej únie. V dôsledku uvedeného dospel k záveru, že právny názor Najvyššieho súdu SR je postavený na zjavnej chybe v právnom posúdení. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezmi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020.

Vzhľadom k uvedenému je potrebné rozlišovať okamih, kedy sa poisťovateľ dostal do omeškania s plnením poistného plnenia podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP od okamihu, keď sa poisťovateľ dostal do omeškania v zmysle § 11 ods. 8 zákona o PZP t. j. tým, že si nesplnil povinnosť zakotvenú v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona o PZP, ktoré majú zabezpečiť, aby poisťovňa nezostala nečinná. Na základe uvedených skutočností žalobca mal za to, že do omeškania s plnením poistného plnenia v

prípade, ak poisťovňa predmetné plnenie neoprávnene kráti, alebo ho vôbec neprizná, sa možno dostať už po uplynutí 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poisťnej udalosti. Moment, kedy sa poisťovňa dostala do omeškania, je nezávislý od rozhodnutia súdu na rozdiel od určenia oprávnenosti žalovanej výšky istiny a žalovanej výšky úrokov z omeškania, kde súd buď prizná, alebo neprizná žalobcom uplatnenú sumu. V prípade určenia začiatku omeškania tak súd len deklaruje už existujúci stav, nakoľko pohľadávka na náhradu zvyšných vynaložených nákladov tu existovala už pri rozhodnutí poisťovne o poskytnutí kráteného poisťného plnenia. Súd súčasne stanoví vo svojom rozhodnutí dodatočnú lehotu na doplatenie priznaného poisťného plnenia. Žalobca je teda toho názoru, že mu vznikol nárok na uplatnený úrok z omeškania v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona o PZP.

K tomuto podaniu potom žalobca pripojil výpis z elektronického systému žalovaného, ktorý ešte potom predložil v čitateľnom vyhotovení na pojednávaní.

Na toto vyjadrenie žalobcu už žalovaný meritórne nereagoval. Podaním zo dňa 30.8.2022 ospravedlnil svoju neprítomnosť na nariadenom pojednávaní a uviedol, že trvá na svojich predchádzajúcich vyjadreniach.

Dňa 31.8.2022 súd vykonal pojednávanie len v prítomnosti právneho zástupcu žalobcu a v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného. Na pojednávaní bolo vykonané dokazovanie čítaním listín pripojených do súdneho spisu. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii.

Vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav veci:

Medzi stranami sporu bolo nesporné, že dňa 30.6.2021 došlo v Martine k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky A. B. C.: D., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola spoločnosť PANACEA, s.r.o., IČO: 36374512, so sídlom: Prieľohy 693/3, 010 07 Žilina. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla E. F., EČV: G., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného.

Poškodené motorové vozidlo obchodnej spoločnosti PANACEA, s.r.o., Žilina bolo opravované v autoservise AUTO BECCHI, s.r.o., so sídlom v Žiline, ktorý servis vyúčtoval vykonanú opravu poškodenej obchodnej spoločnosti faktúrou č. 52100520, vystavenou 30.7.2021, splatnou 13.8.2021, spolu vo výške 1.959,65 €. Z faktúry vyplýva, že služba opravy bola poskytnutá 30.7.2021.

Žalobca do spisu pripojil potvrdenie o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu, ktoré dňa 10.8.2021 vystavil autoservis AUTO BECCHI, s.r.o., so sídlom v Žiline a podľa ktorého bolo po poisťnej udalosti č. 8810729529 zo dňa 30.6.2021 (pod ktorým číslom eviduje poisťnú udalosť žalovaná poisťovňa) prevzaté do ich autoservisu za účelom opravy dňa 15.7.2021 motorové vozidlo a to po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany poisťovne Komunálna poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group bolo bezodkladne odovzdané držiteľovi dňa 10.8.2021. Dňa 15.7.2021 žalobca uzavrel s obchodnou spoločnosťou PANACEA, s.r.o., so sídlom v Žiline zmluvu o nájme č. 73/2021 zo dňa 15.7.2021 na prenájom motorového vozidla H. XAT bielej farby, tam uvedeného VIN, ev. číslo: D. na obdobie od 15.7.2021 do 10.8.2021 za zmluvné nájomné 50 € a poplatok za pristavenie a odobratie vozidla 30 €. Z protokolu o prenájme náhradného vozidla vyplýva, že zapožičané náhradné vozidlo bolo odovzdané 10.8.2021 a prevzaté 15.7.2021. Poškodená obchodná spoločnosť PANACEA, s.r.o., so sídlom v Žiline prehlásila dňa 16.8.2021, že požičané náhradné vozidlo H. XAT, ev. číslo: D. mala zapožičané od 15.7.2021 do 10.8.2021, čiže v trvaní 27 dní z dôvodu, že jej poškodené vozidlo bolo po poisťnej udalosti č. 8810729529 zo dňa 30.6.2021 v autoservise až do doručenia krycieho listu poisťovňou. V uvedenom období nemala k dispozícii iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol pre ňu nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia podnikateľskej činnosti. Žalobca vyúčtoval faktúrou č.

1092021, vyhotovenou 16.8.2021 a splatnou 31.8.2021, prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme č. 73/2021, kde za 27 dní prenájmu účtoval sumu 1.350,11 € a súčasne účtoval aj poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 30 €, čiže celkovo účtoval 1.380,11 € s DPH. V ten istý deň žalobca ako postupník s obchodnou spoločnosťou PANACEA, s.r.o. ako postupcom uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávky podľa § 524 a nasl. Obč. zákonníka, z ktorej vyplynulo, že postupca má peňažnú pohľadávku voči žalovanej poisťovni, ktorá rieši škodu spôsobenú vozidlom E. F., ev. číslo: G. vo výške 1.150,09 € bez DPH z titulu nároku poškodeného voči poisťovni podľa § 4 Zákona č. 381/2001 Z.z.. Postupca, teda poškodená obchodná spoločnosť PANACEA, s.r.o., touto zmluvou postúpila žalobcovi túto pohľadávku a žalobca sa zaviazal uhradiť za postúpenie odplatu podľa bodu 4. a 5. zmluvy, teda odplatu vo výške 1.150,09 € bez DPH, ktorá zodpovedá faktúre č. 1092021 vystavenej žalobcom ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného vozidla H..

Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a nárok na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom zmluvy započítavajú, pričom náhradné vozidlo si bude pohľadávku podľa bodu 1. vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Dňa 16.8.2021 postupca potom žalovanej poisťovni oznámil postúpenie pohľadávky listom z rovnakého dátumu a 16.8.2021 z rovnakého titulu, teda titulom uplatnenia nároku na náhradu škody z postúpenej pohľadávky si uplatnil nárok na poistné plnenie žalobca vo vzťahu k poisťovni. Listom zo 14.1.2022 oznámila poisťovňa žalobcovi vo veci poistnej udalosti č. 8006945589 hlásenej 16.9.2021, ktorá vznikla 30.6.2021 poškodenému PANACEA, s.r.o., so sídlom v Žiline, že dňa 13.1.2022 ukončila šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorej poskytuje žalobcovi poistné plnenie v sume 387,13 €. V tomto liste poisťovňa uviedla, že náklady na zapožičanie náhradného vozidla boli priznané do 2.8.2021, t.j. jeden pracovný deň po vystavení faktúry za opravu vozidla. Po tomto dátume podľa názoru poisťovne nevzniká poškodenému nárok na preplatenie náhradného vozidla. List obsahoval aj prílohu – Výpočet výšky plnenia, z ktorej vyplynulo, že poisťovňa od nákladov na použitie náhradného vozidla, ktoré boli vyúčtované faktúrou č. 1092021 vo výške 1.380,11 € odpočítala neprimerané náklady na náhradné vozidlo v rozsahu 8 dní, spolu v sume 400,03 € a prevádzkové náklady poškodeného vozidla počas nájmu v sume 515,52 €. Spolu priznala poistné plnenie v sume 464,56 €, avšak po odpočte DPH vo výške 77,43 € poskytla sumu 387,13 €.

Nároky žalobcu súd posudzoval podľa príslušných ustanovení Obč. zákonníka (Zákon č. 40/1964 Zb.) a ustanovení Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ Zákona č. 381/2001 Z. z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením veci.

Podľa § 11 ods. 6 Zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť, alebo pre ktoré znížil poistné plnenie, alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom

na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Podľa § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z, poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi.

Podľa § 442 ods. 1 Obč. zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 524 ods. 1 Obč. zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vzhľadom na citované zák. ustanovenia a zistený skutkový stav, súd dospel k presvedčeniu, že žaloba nie je možné vyhovieť v celom rozsahu.

Súd sa nestotožnil s námietkami žalovanej strany, ktoré boli vyslovené v odpore voči platobnému rozkazu a ktoré spočívali v tvrdení, že zmluva o nájme dopravného prostriedku č. 73/2021 nebola podpísaná oprávnenou osobou za nájomcu - PANACEA, s.r.o., so sídlom v Žiline, ako aj s tvrdením, že zmluvou o postúpení pohľadávky obchodná spoločnosť PANACEA, s.r.o. žalobcovi poskytla neexistujúcu pohľadávku, nakoľko tieto námietky nemali oporu v zistenom skutkovom stave. Je zrejmé, že poisťovňa čiastočne uznala nároky žalobcu, ktoré vychádzali z nároku poškodenej firmy na náhradu za prenájom náhradného motorového vozidla a z pohľadávky, ktorá bola postúpená na žalobcu, pretože čiastočne žalobcovi plnila ako to nakoniec vyplýva z listu poisťovne zo dňa 14.1.2022, ktorý bol súčasťou súdneho spisu. Preto námietky v tomto smere súd považoval za účelovú argumentáciu, ktorá nezodpovedala skutočnému postupu poisťovne pred začatím súdneho sporu.

Z oznámenia o poistnom plnení bolo zrejmé, že poisťovňa namieta, resp. má výhrady len voči dĺžke prenájmu a že poistné plnenie kráti o tzv. neprimerané náklady na náhradné motorové vozidlo. Súd nespochybňuje skutočnosť, že poškodená obchodná spoločnosť využívajúca poškodené motorové vozidlo potrebovala na plnenie svojej podnikateľskej činnosti počas doby opravy ho užívať nemohla, a preto je odôvodnené, že po dobu opravy si prenajala u žalobcu náhradné motorové vozidlo. Náklady, ktoré vznikli poškodenej obchodnej spoločnosti pri prenájme náhradného motorového vozidla, je nutné považovať za skutočnú škodu, za ktorú má poistený z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla právo na náhradu, avšak je nutné konštatovať, že náklady, ktoré vznikli poškodenej obchodnej spoločnosti prenájmom náhradného motorového vozidla, musia byť účelne vynaložené a poškodený má nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla vynaložením týchto nákladov len v rozsahu ich účelného vynaloženia.

Súd dospel k presvedčeniu z dokazovania, ktoré bolo stranami navrhnuté a súdom vykonané, že dôvodný prenájom náhradného motorového vozidla je možné vidieť len za obdobie od odovzdania poškodeného motorového vozidla servisu, teda od 15.7.2021 do doby, keď bolo poškodené motorové vozidlo opravené a teda, keď ho poškodená obchodná spoločnosť mohla znova objektívne využívať. Z faktúry, ktorú vystavil servis poškodenej obchodnej spoločnosti je zrejmé, že motorové vozidlo bolo opravené 30.7.2021, čo pripadlo na piatok, 31.7.2021 pripadol na sobotu, 1.8.2021 pripadol na nedeľu a 2.8.2021, teda najbližší pracovný deň po ukončení opravy si mohla poškodená obchodná spoločnosť PANACEA, s.r.o., so sídlom v Žiline opravené motorové vozidlo prevziať z opravy. Zo žiadneho dôkazu, ktorý produkovala žalujúca strana nevyplýva, že by z dohody medzi poškodenou obchodnou spoločnosťou PANACEA, s.r.o. a autoservisom AUTO BECCHI, s.r.o., so sídlom v Žiline, vyplývalo, že poškodené motorové vozidlo po oprave autoservis zadržuje až do vystavenia a doručenia krycieho listu poisťovňou, resp. do zaplatenia ceny opravy – na zaplatenie faktúry, napr. autoservis stanovil dobu dvoch týždňov, čo vyplýva z dátumu zročnosti vo faktúre č. 52100520. Zo žiadneho dokumentu, ktorý predložila žalujúca strana, nevyplýva príčinná súvislosť medzi vystavením krycieho listu, ktoré malo byť uskutočnené poisťovňou dňa 10.8.2021 a vydaním opraveného motorového vozidla servisom v ten istý deň. Pokiaľ žalujúca strana predložila výpis z elektronického systému žalovanej, tu vyplýva, že písomné uplatnenie nároku na náhradu škody (poškodeným) bolo požadované 10.8.2021 a v ten istý deň bolo prijaté. Predkalkulácia nákladov na opravu bola požadovaná 2.8.2021 a 2.8.2021 bola prijatá a hlásenie poisteného bolo prijaté až 30.7.2021. Originál faktúry za opravu vozidla bol požadovaný 30.7.2021, predložený bol však až 2.8.2021. Z predložených dôkazov a z informácií, ktoré poskytol žalobcom predložený dôkaz – výpis z elektronického systému žalovaného, nie je možné nepochybné usúdiť, že výlučne zavinením žalovanej poisťovne došlo k omeškaniu s vystavením krycieho listu pre servis, v ktorom prebiehala oprava a že bez vystavenia tohto krycieho listu autoservis odmietal opravené motorové vozidlo v najbližší pracovný deň – 2.8.2021 – po dokončení jeho opravy vydať poškodenej, ako aj nebolo preukázané, že poškodená nemala možnosť opravy uhradiť z vlastných prostriedkov a následne si ju dať preplatiť poisťovňou.

Z takto preukázaného skutkového stavu súd vyvodil záver, že poškodená mala možnosť objektívne používať opravené motorové vozidlo od 2.8.2021, kedy si ho mohla prevziať z autoservisu a preto len do tohto dátumu je odôvodnený prenájom náhradného motorového vozidla od žalobcu.

Spravujúc sa týmito úvahami súd dospel k presvedčeniu, že poškodenej obchodnej spoločnosti PANACEA, s.r.o. vznikla pohľadávka titulom účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla len za obdobie od 15.7.2021 do 2.8.2021, to znamená za 19 dní. Náklady na prenájom motorového vozidla za toto obdobie potom predstavujú, vychádzajúc z faktúry vystavenej žalobcom pre nájomcu PANACEA, s.r.o. pri cene 41,67 € bez DPH na sumu 791,73 € bez DPH a po odpočítaní poistného plnenia poskytnutého bez DPH (platiteľovi DPH žalobcovi) potom rozdiel predstavuje sumu 404,60 €. Len v takomto rozsahu súd uznal náklady na prenájom motorového vozidla u poškodeného za účelne vynaložené a v správnej výške na žalobcu postúpené a preto len v takomto rozsahu súd žalobcovi plnenie proti žalovanému ako postupníkovi a novému veriteľovi postúpenej pohľadávky proti žalovanému priznal. Vo zvyšku uplatneného nároku na istinu a k nej prislúchajúci úrok z omeškania potom súd žalobu zamietol.

Súd sa stotožnil s názorom žalobcu na nárok na úroky z omeškania tak, ako ich žalobcu zdôvodňoval v pôvodne podanej žalobe s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020 zo dňa 14.10.2021.

Poisťovňa nebola v omeškani s plnením svojich povinností podľa § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. , ale bola v omeškani s plnením poistného plnenia, nakoľko ho neposkytla v plnej výške. Poisťovňa sa vzhľadom na ustanovenie § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z.z. s plnením peňažného dostala do omeškania po uplynutí 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poistnej udalosti, ktorej šetrenie podľa listu zo dňa 14.1.2022 ukončila 13.1.2022. Poisťovňa mala poskytnúť poistné plnenie do 15 dní a 16.

dňom sa dostala do omeškania s poskytnutím poistného plnenia. Preto, pokiaľ žalobca žiadal úroky z omeškania z časti neposkytnutého poistného plnenia od 31.1.2022, žiadal ich v súlade s ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 2 C.s.p., keďže žiadna zo strán nebola vzhľadom na požadované plnenie výrazne úspešnejšia ako tá druhá, súd rozhodol o trovách konania tak, že ich pomerne nekrátil, ale žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.